

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Karla Šimky a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobce: **S. K.**, zast. Mgr. Martinou Šamlotovou, advokátkou se sídlem Příkop 8, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Odbor azylové a migrační politiky**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 12. 2019, č. j. MV-146249-6/OAM-2019, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 25. 2. 2020, č. j. 32 A 87/2019 – 18,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Včasně podanou blanketní kasační stížností brojil žalobce (dále jen „stěžovatel“) proti rozsudku Krajského soudu v Brně, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti shora označenému rozhodnutí žalovaného. Rozhodnutím žalovaného bylo jako opožděné zamítnuto stěžovatelovo odvolání proti rozhodnutí Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie, Příjímací středisko cizinců Zastávka, ze dne 22. 8. 2019, č. j. CPR-29546-22/ČJ-2019-931200-SV, o uložení správního vyhoštění dle § 119 odst. 1 písm. b) bodů 3 a 4 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, v rozhodném znění, a stanovena doba v délce tří let, po kterou nelze stěžovateli umožnit vstup na území členských států Evropské unie.

[2] Usnesením ze dne 27. 4. 2020, č. j. 2 Azs 102/2020 – 13, vyzval Nejvyšší správní soud stěžovatele, aby svou blanketní kasační stížnost ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení doplnil o důvody, pro něž napadá rozsudek Krajského soudu v Brně. Současně byl stěžovatel v tomto usnesení poučen, že nevyhoví-li této výzvě, bude jeho kasační stížnost odmítnuta podle § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s. Toto usnesení bylo doručeno do datové schránky zástupkyně stěžovatele dne 29. 4. 2020.

[3] Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. platí, že „[l]hůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li

takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.“ Konec jednoměsíční lhůty od doručení usnesení stěžovateli (prostřednictvím jeho zástupkyně podle § 42 odst. 2 věty první s. ř. s.) připadl na pátek 29. 5. 2020. Stěžovatel však výzvě k odstranění vad kasační stížnosti, tj. k doplnění důvodů, pro které rozsudek Krajského soudu v Brně napadá, v této lhůtě nedostal. Nejvyšší správní soud podotýká, že tak neučinil ani později.

[4] Vzhledem k tomu, že stěžovatel, ač řádně poučen o důsledcích, výzvě k doplnění důvodů kasační stížnosti nevyhověl, nezbylo Nejvyššímu správnímu soudu než jeho kasační stížnost odmítnout podle § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s.

[5] O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 téhož zákona. Kasační stížnost byla odmítnuta, a proto žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o ní.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. června 2020

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu